

Vanda Kotková se v našem atelieru objevila na zadání Hřebenek, které absolvovala nenápadným projektem vily namísto hotelu Vaniček. V Klatovech už zpracovávala v rámci zadání pro bakalářku i s výběrem místa introvertní studii umělecké školy, kterou pak přesvědčivě převedla do bakalářského projektu. Známe ji tedy relativně dlouho, ale svým architektonickým růstem nás překvapuje rok od roku.

Vanda dokáže velmi přesně přemýšlet v adekvátním, pro danou úlohu a její rozsah zvoleném měřítku a detailu. Umí přesně analyzovat stav a definovat si zadání, velikost jejích urbanistických projektů postupně vzrůstá, začala povedenou revizí průmyslové zóny v Kutné Hoře, následoval skvělý Bohdalec (už zde jsme ale měli respekt či spíše strach z velikosti zadání), pro diplom si zvolila rovnou celé město – Ostravu. Opět systém. Analýzy – jasné pojmenování problémů – definování zadání – naplnění zadání – graficky čistý výstup.

Třísvazkové portfolio představuje Ostravu nejprve v rozsáhlé analýze historického vývoje k současnému, zhruba třisetřicetiletému městu, složenému. Velice zajímavá je, v závěru prvního sešitu, grafická interpretace obrazu města se třemi těžišti. Schema, které vysvětluje Vandino rozhodnutí k zaostření předmětu projektu na přirozené propojování dnes nesourodých městských částí. Pojmenovává hlavní problém rozvoje města – rozvolněná zástavba, bariery (průmyslové areály), vnitřní periferní (ne)místa a množství proluk. V závěru prvního sešitu pak navrhuje využít historickou železniční síť, propojující stávající areály jako okružní trasu S-bahn.

Druhý sešit je věnován návrhu zahuštění městského centra směrem k Ostravici blokovou zástavbou, včetně Černé louky s vytvořením aktivního městského nábřeží, a návrhu čistě administrativní čtvrti mezi Karolinou a Dolní oblastí Vítkovic. Ve třetím sešitu pak ve větším měřítku (i s rámcovými půdorysy) řeší „rozhraní“- trhlinu ve struktuře města. Rozsáhlou plochu podél bariéry železnice, na hraně městského centra, kam přemísťuje z Černé louky plánované veřejné instituce a navrhuje nové kulturní, sportovní a akademické centrum, universitní kampus. Všechny návrhy nových městských intervencí pak dokumentuje v čitelném axonometrickém zobrazení a zakresy hmot do fotografií.

Pro Ostravu vznikl nespočet megalomanských projektů, možná ale chybí lidi, normální, neambiciózní, každodenní prostředí, které by dokázalo město s jeho novými projekty prokrvit. Vandy projekt, zdá se nám, tento problém řeší, kriticky zkoumá, v některých pasážích reviduje, rozmělnuje bariéru železnice, vpíjí se do stávající městské struktury, navazuje na její transportní linie a osy, doplňuje je o S-bahn, je postaven na zcela racionálním základu. Ostravu velkých projektů Vanda doplňuje o Ostravu lidí, kde se každý den bydlí, chodí do školy, do práce nebo jen tak. Doufám, že Vanda svůj projekt představí nově vznikající kanceláři městského architekta MAPPA!!!

Z výše napsaného je zřejmé, že jsem, spolu se svými kolegy, bezvýhradně nadšený nejen z tohoto projektu ale především z profesního vývoje, kterým Vanda na naší fakultě, vlastně i v našem atelieru prochází. S klidem a grácií! Ve skromnosti a nenápadnosti, ve které setrvává, se z ní mezitím stala dospělá architektka, která svým myšlením a prací spojuje obory urbanismus a architektura v jeden. Kde se Vanda naučila takto přemýšlet je nám stále záhadou, v našem „neurbanistickém“ atelieru rozhodně ne. Závídím atelieru, který Vandu získá do svého týmu, a přeju jí, aby dokázala v praxi svoje schopnosti prodat tak, jako to dokázala v tomto projektu.

Doporučuji tedy diplomní projekt Vandy Kotkové komisi k přijetí a hodnotím jej jednoznačně stupněm **A. výborný.**